

- Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει και αποδίδει καθοριστική σημασία στο γεγονός ότι η TV2, στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των καθηκόντων της για τη διανομή περιφερειακών προγραμμάτων, έλαβε περιφερειακά προγράμματα από τις περιφέρειες και πλήρωσε, ως αντιπαροχή για τα προγράμματα αυτά, με τη μεταφορά των εσόδων από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Τούτο δεν μπορεί να συναχθεί από τους διαδίκους στην υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και είναι σαφώς αντίθετο προς το δανικό δίκαιο. Συνεπώς, πληρούνται, κατ' ουσίαν, το νομικό κριτήριο που μπορεί να συναχθεί από τις σκέψεις 166, 167 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης.
- Στις σκέψεις 166, 167 και στην πρώτη πρόταση της σκέψης 173 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρεται σε ένα υποθετικό σενάριο, στο πλαίσιο της εκτίμησής του περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως. Το σενάριο αυτό είναι αδιανόητο στην πράξη και άσχετο με την εκτίμηση περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως. Ο αποφασιστικός παράγοντας στην περίπτωση της TV2 είναι, στην πραγματικότητα, ότι η TV2 δεν αποκόμισε κανένα οικονομικό όφελος από τη μεταφορά των εσόδων από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Υποκείμενη στο δημόσιο δίκαιο, η TV2 ήταν υποχρεωμένη να μεταφέρει τα έσοδα από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη στις περιφέρειες και εκπλήρωσε, στην πράξη, την εν λόγω υποχρέωση. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι, επομένως, αντίθετη προς την έννοια της κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Δεκεμβρίου 2015 οι Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-268/10, RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

(Υπόθεση C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (εκπρόσωποι: R. Cana, avocat, D. Abrahams, barrister, E. Mullier, avocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-268/10 RENV,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη,
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των αναιρεσειουσών,
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών αυτών, περιλαμβανομένων των ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση ασκείται κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-268/10 RENV, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των αναιρεσειουσών για ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (εφεξής: ΕΟΧΠ), περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006 ⁽¹⁾ για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων, η οποία λήφθηκε κατά το άρθρο 59, του κανονισμού 1907/2006.

Οι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλουν οι αναιρεσείουσες συνοψίζονται ως εξής:

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας εσφαλμένως τον κατά το άρθρο 3, παράγραφος 15, του κανονισμού REACH ορισμό των «ενδιάμεσων προϊόντων» εφόσον,
 - α) ερμήνευσε τις τελικές χρήσεις των συνθετικών ουσιών ως κριτήριο εξαίρεσεως σε αντίθεση με το σαφές γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 15,
 - β) ερμήνευσε τον ορισμό των «ενδιάμεσων προϊόντων» κατά τρόπο αντίθετο προς τον σκοπό των διατάξεων του κανονισμού REACH και
 - γ) παρέλειψε να αξιολογήσει αμερόληπτα και στηρίχθηκε σε μη σχετικά τμήματα του Προσαρτήματος 4 του Οδηγού του ΕΟΧΠ για τα ενδιάμεσα προϊόντα.
2. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως διότι δεν εξέτασε το επιχείρημα των αναιρεσείουσών ότι το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού REACH αναφέρεται στον Τίτλο VII του κανονισμού REACH εξ ολοκλήρου.
3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας εσφαλμένως τον κανονισμό REACH, καθόσον έκρινε ότι τα ενδιάμεσα προϊόντα δεν εξαιρούνται από την εφαρμογή του άρθρου 59 του κανονισμού REACH.
4. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο ότι ο καθού δεν διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να εκτιμήσει την πληροφορία που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα XV του κανονισμού REACH.
5. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στην εκτίμησή του περί της αναλογικότητας της προσβαλλόμενης πράξεως και
6. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως διότι παρέλειψε να εξετάσει τα λιγότερο επαχθή μέτρα που έλαβαν οι αναιρεσείουσες.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 7 Δεκεμβρίου 2015 — Länsförsäkringar AB κατά A/S Matek

(Υπόθεση C-654/15)

(2016/C 048/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Länsförsäkringar AB

Αναιρεσίβλητη: A/S Matek